

Secretariat pels marginats/ n.129 febrer 2021

Pregària per qualsevol dia

Totes les persones hauríem de mirar
al llarg del dia en 6 direccions.
Endavant,
per saber on anem.
Endarrere,
per recordar d'on venim.
A sota,
per no trepitjar a ningú.
Als costats,
per veure qui ens acompanya en els moments difícils.
Amunt,
per saber que Déu ens mira i ens està cuidant,
I a dins,
per no deixar d'estimar-nos.
Molt bon dia!

La providència encara actua, és ben bé un miracle

Quan parlem de la providència ens quedem amb la idea de la confiança en Déu, en les persones i sobretot de fiar-me que m'acompanyaran en el meu camí. Aquesta confiança que haurien de tenir els cristians la vaig veure fa uns dies però no em vaig donar compte fins que van passar alguns dies. Aquesta confiança en Déu que mai ens deixarà sol i que ens cuidarà. Aquesta confiança en el futur, confiança en les persones, confiança en veure les coses bones de les persones i de la nostra societat.

Aquesta confiança va aparèixer davant meu quan vaig conèixer a les germanetes i els germanets de l'anyell. Elles i ells em van parlar de la confiança, de la seguretat que tenen que Déu mai no els deixarà. Jo li vaig preguntar en que treballaven i em van mirar una mica estranyats: no hi treballen, la nostra missió és caminar amb aquelles persones que pateixen. I ho fem compartim la taula, compartir les seves penes, compartir el que tenen.

Em va impressionar el seu menjador, acostumat als nostres plens d'objectes i mobles. Em vaig seure en una taula de fusta amb una cadira molt senzilla i al veure les parets estaven buides d'objectes. Jo mirava de trobar la televisió, l'equip de música, els llibres, però no trobava res més que uns icones no hi havia res més, una taula compartida i una cadira acollidora esperant que em segués. Vam estar parlant de com viuen ells el dia a dia i com s'ho fan per sobreviure en una societat com la nostra. Em van explicar moltes anècdotes sobre la seva primera vegada que van anar a les cases a demanar, com les persones que pateixen s'apropen i es trenquen les barreres.

Vam estar parlant que la comunitat de l'anyell va nèixer del Concili Vaticà II, aquest bufada d'esperit que volia tornar als orígens d'una església que a vegades sembla perduda. Aquesta és una de les característiques de la nostra església, aquesta capacitat de tornar als orígens quan s'està apartant de la missió original, en informàtica dirien fer un reset.. D'aquell concili, a França, van haver algunes persones que van decidir viure en comunitat i recuperar la idea en certa manera de Sant Francesc i Sant Domènec, com a comunitats de missió. Missió paraula que va sortir moltes vegades, em van explicar quina era la seva missió, la qual cosa em vaig acabar preguntant quina és la meva missió?. Encara no tinc una resposta clara.

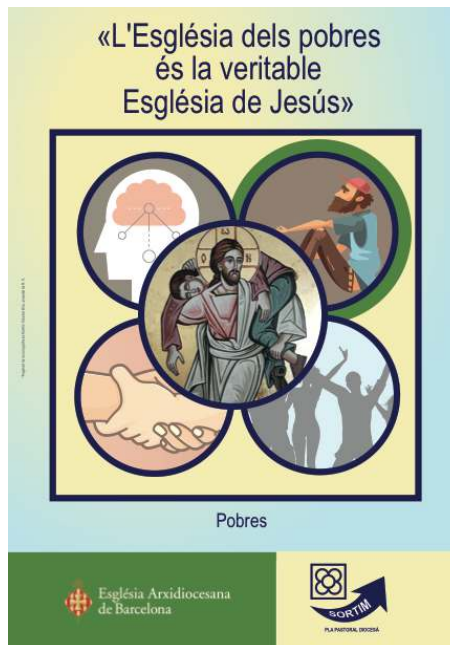
Angel Zambrana

Primera proposta de l'Eix 2 del Pla Pastoral ELS POBRES, DESTINATARIS PRIVILEGIATS DE L'EVANGELI

Qui és el meu proïme? El bon samarità
(cf. Lluc 10,30-37)

Una de les propostes més repetides pels diferents grups i algunes persones individuals en la consulta per preparar aquestes orientacions i propostes d'acció ha sigut la necessitat de fer una opció pels pobres, de ser l'Església dels pobres, de ser parròquies, comunitats i grups al costat dels més necessitats, de treballar per la justícia, de denunciar, quan calgui, les injustícies, d'acollir els immigrants i els refugiats... L'opció pels pobres és un tema constant en les respostes a la consulta realitzada, cosa que mostra una gran sintonia amb les línies pastorals del papa Francesc (cf. EG 48,195,197-201).

Aquí cal recordar aquest advertiment: «No estimeu només de paraula o amb la llengua, sinó amb obres i de veritat» (1 Joan 3,18). L'Església serà aquell «hospital de campanya» que ens proposa el Papa si desenvolupa la solidaritat amb les diferents formes de pobresa i de sofriment existents, i si és acollidora de tothom, sense mirar les condicions de raça, sexe o religió. Si actua així, serà més fidel a la seva missió d'anar cap a les perifèries geogràfiques i existencials de la nostra societat.

Sisena Proposta:

2.6. Església pobra: no n'hi ha prou d'anar als pobres i ser solidaris amb ells. La mateixa Església ha de ser pobra, segons ens diu el papa Francesc. No és fàcil trobar concrecions pràctiques. Tanmateix, se n'han fet alguns suggeriments en les respostes a la consulta prèvia sobre aquest Pla Pastoral: que la pobresa es manifesti en les persones, en les institucions eclesials, en els edificis; que en tot es tingui un estil adient, un estil que no insulti la situació de les persones que viuen en precarietat i pobresa. La delegació diocesana de Patrimoni Cultural, així com la Comissió diocesana de patrimoni litúrgic i cultural, podran oferir l'assessorament adequat per assolir-ho.

Material de la pregària de la Jornada mundial d'oració i reflexió contra el tràfic de persones

Enguany, a causa de les condicions sanitàries, el Secretariat de pastoral amb migrants va decidir adherir-se a la pregària on line que organitzaven el Secretariado episcopal de migraciones y movilidad humana, CONFER, Càritas i Justicia y Paz, a nivell de tota Espanya el passat dilluns 8 de febrer de 2021 a les 19h.

Trobareu el material utilitzat durant la pregària a: <https://pastoralsocial.cat/wp-content/uploads/2021/02/VIGILIA-DE-ORACIO%CC%81N-2.pdf>

Trobareu el video de la pregària a: <https://www.youtube.com/watch?v=t651cahnLKs&feature=youtu.be>

SECRETARIAT DIOCESÀ PELS MARGINATS

Objectius

L'objectiu últim del Secretariat Diocesà pels marginats és l'evangelització entesa com un alliberament total de la persona.

El Secretariat té present que si hi ha marginats, és, perquè hi ha una societat que margina. Per això l'acció de l'Església ha de preparar la persona del marginat per incorporar-se a una comunitat humana i fer front a les causes de la marginació, amb un esperit servicial, solidari i crític; sempre en proximitat, sintonia i comunió amb les persones i situacions de marginació. Alhora que ha de predisposar i educar la ciutadania a acollir els marginats, acompanyar-los i integrar-los en la vida social. Conscients de la gravetat que avui té el problema de la marginació, el Secretariat procurarà suscitar vocacions, tant entre els laics com entre els religiosos per atendre aquest camp.

Secretariat Diocesà pels Marginats
Sant Pau, 101
(Parròquia de Sant Pau del Camp)
08001 Barcelona
Telèfon 933176397
e-mail: sdmarginacio@arqbcn.cat

Podem col·laborar amb nosaltres:

- 1. Donant-nos la vostra opinió sobre l'ines.**
- 2. Fent-nos arribar les adreces electròniques de persones o entitats interessades en rebre els nostres materials.**
- 3. Compartint amb nosaltres els vostres materials pastorals sobre la marginació i el Quart Món.**

Moltes gràcies a tots i a totes!

